

primer dia que la colla del Paraigua ha trepitjat neu seguint la ruta. Una vegada a dalt del cim, el guia (en Francesc Garrigós) diu que és el millor mirador del pre-Pirineu. Veritablement ho és, ja que al fons es veu el Montseny i Montserrat, al davant hi tenim el Boumort, a la dreta, el Cadí, Port del Compte i Pedraforca i, a l'esquerra, la Serra d'Obens amb el congost que ha obert el Segre.

De baixada dinem a l'ermita de Santa Pelaia on complim més amb els deures fisiològics que amb els religiosos. Després de dinar fem moltes "cigalades", terme que la Lali Roselló encara busca al

diccionari degut a la seva suspicàcia feminista. En Francesc Garrigós li aclareix que en "argot" muntanyenc vol dir donar voltes pel bosc.

Durant tota la caminada s'han tingut molt en compte els "Pactes de Cambrils", sobretot a la baixada del cim, que ha estat forta i per un camí diferent del de pujada.

Un cop a baix i seguint la riera Salada acabem l'excursió a Perles.

Per fi, a l'hotel "Betriu" de Coll de Nargó ens hem pogut relaxar i gaudir d'un dels hotels més còmodes que hem conegut aquest curs.

ETAPA 10

21 de febrer de 1993

DE COLL DE NARGO A FORAT DELS PRATS

En aquesta etapa el Paraigua ha experimentat una nova modalitat que consisteix en fer dos grups, un de pujada i l'altra de baixada, o bé un d'anada i un altre de tornada. Al mig del camí cal intercanviar les claus dels cotxes.

Això s'ha fet perquè es temia que la pujada seria excessivament forta per a una part de nosaltres.

L'experiència ha estat en general bona però ha semblat que la pujada no era tan

forta com per a justificar la divisió del grup.

El dia clar i sense vent ha fet que l'excursió fos molt agradable. Hem passat per poblets i masies més abandonats que habitats, amb moltes esglésies romàniques espargides per la vall. El camí, que en la seva major part era una pista forestal, ha seguit la vall del riu Sallent fins a portar-nos a Coll de Boixos. L'Eduard Coll, el guia d'aquesta etapa, pot dormir satisfet.